

کاروان برای حقوق پناهندگان و مهاجران، با نهایت همبستگی در کنار اعتراضات خودجوش و گسترده‌ی مهاجران آفریقایی علیه سیاست‌های سرکوبگرانه‌ی دولت اسرائیل ایستاده است.

در هفته‌ی گذشته، با تحسین بسیار شاهد بودیم که ده‌ها هزار پناهجو به خیابان‌ها آمدند تا به به قوانین دولتی سختگیرانه و بیرحمانه‌ی اعتراض کنند که باعث وخیم شدن شرایطشان شده است. این قوانین در پی تغییر "قوانین ضدنفوذ" ایجاد شده اند و اجازه می‌دهند هر فردی که مظنون به نفوذ در کشور است، بدون محاکمه زندانی شود. برای ان منظور، دولت بازداشتگاه بازی ایجاد کرده که در میان صحرای نقب در جنوب این کشور واقع است. این مرکز قرار بوده که یک بازداشتگاه باز باشد، یعنی افراد زندانی در طول روز مجاز به ترک آن باشند. وقتی که چند هفته قبل حدود ۲۰۰ پناهجو یک راهپیمایی اعتراضی را از بازداشتگاه به سوی اورشلیم (بیت المقدس) آغاز کردند، دستگیر شدند و به بازداشتگاه پناهجویان آفریقایی فرستاده شدند. خطر فرستاده شدن به چنین مرکزی در کمین تک تک پناهجویانی است که ساکن این کشور هستند. در خیلی از شهرهای بزرگ، پناهجویان در روز روشن توسط مقامات مهاجرتی اسرائیل ربوده می‌شوند و تعداد چنین کسانی بر اثر این اصلاحات قانونی رو به افزایش است. چنین اقداماتی آشکارا با انگیزه‌های نژادی انجام می‌شوند و در آنها وضعیت قانونی بازداشت شدگان اهمیت چندانی ندارد و بعداً به آن می‌پردازند. وانگهی دولت اسرائیل از راه اندازی سیستمی برای بررسی درخواست‌های پناهندگی، خودداری می‌کند و اصرار دارد که پناهندگان را با برچسب "نفوذی‌های غیرقانونی" خطاب کند و این کار موجب وضعیت کنونی شده که تقریباً درخواست پناجویی هیچ یک از ۶۰ هزار پناهجوی آفریقایی بررسی نشده است.

ما به عنوان شبکه‌ای خودجوش از پناهجویان و مهاجران، عزم این پناهجویان معترض را به عنوان گامی الهامبخش و مهم علیه سرکوب دولتی و نیز به عنوان مبارزه‌ای علیه استعمارگری و نژادپرستی ارزیابی می‌کنیم. ده‌ها هزار پناهجو موفق شدند که اعتصابی سراسری را در تمام کشور سازماندهی کنند بدون این که اجازه دهند ان جی اوهای سفید - که خوب حرف می‌زنند اما غالباً آقا بالاسر هستند - شیوهی مبارزه را برایشان دیکته کنند. این امر بار دیگر ثابت کرد که نیروی خودسازماندهی سوژه محور، کلید هر مبارزه‌ای علیه سرکوب است. در طی روزهای اعتراض، شاهد بسیاری از کنش‌های شجاعانه در زمینه‌ی نافرمانی مدنی بودیم، از جمله اعتصاب سراسری در شهرهای مختلف و تظاهرات و راهپیمایی‌های عظیم.

نژادپرستی‌ای که پناهجویان آفریقایی را نشانه رفته، درست مانند "قوانین ضدنفوذ" که اکنون آنها را به عنوان مجرمان محکوم می‌کند، ریشه در تاریخ استعمارگرانه‌ی دولت اسرائیل دارد. قوانین ضدنفوذ نخستین بار در ۱۹۵۴ وضع شدند، باز هم به بهانه‌ی امنیت دولت، برای جلوگیری از بازگشت فلسطینی‌ها به سرزمین‌شان که در دوران نکبت، یعنی جابجایی بخش بزرگی از جمعیت فلسطینی‌ها در ۱۹۴۷-۱۹۴۸، از آن محروم شدند. نکبت، و اشغالگری‌های بعدی در کرانه‌ی غربی، اورشلیم و غزه در ۱۹۶۷، علت وجود شمار عظیمی از پناهندگان فلسطینی هستند که تا امروز، پس از سه نسل، مجبور شده اند در تبعید در خاور میانه و سراسر دنیا زندگی کنند و غالباً در کمپ‌های بسیار شلوغ و در شرایط فاجعه‌آمیز انسانی ساکن هستند. همچنان به شدت از بازگشت این پناهجویان به کشورشان جلوگیری می‌شود، در حالی که دولت اسرائیل به آوارگان یهودی تبار در سراسر جهان، که در بیشتر موارد آواره نیستند و تابعیت کشور دیگری را دارند، اجازه می‌دهد که تابعیت و مهاجرت اسرائیلی را به دست بیاورند.

ما سرکوبی که پناهجویان معترض با آن دست به گریبانند را مستقیماً مربوط به طرز فکر استعمارگر پروژه‌ی صهیونیستی، که بسیار شباهت دارد به استعمارگری و نژادپرستی در طرز فکر اروپایی که ما پناهجویان و مهاجران در اینجا با آن دست به گریبانیم، می‌بینیم. غرب این سیاست‌ها را در کشورهایایی که ما از آنجا آمده ایم ایفا کرده است و این امر دلیل مستقیم فرار ماست. پروژه صهیونیسم، که به خودی خود بدون حمایت قدرتهای استعمارگر غرب و معافیتش از مجازات، نمی‌توانست امکان پذیر باشد، با فروش اسلحه و با آموزش گروه‌های نظامی و شبه نظامی، در کشمکش‌های مسلحانه‌ی متعدد و در حمایت از رژیم‌های سرکوبگر در قاره‌ی آفریقا دست دارد. درگیری‌ای که ردپایش در دهه‌های گذشته است، همانطور که دولت اسرائیل یکی از آخرین متحدان رژیم آپارتاید پرتوریا در آفریقای جنوبی بود. به نظر ما مبارزه و اعتراض پناهجویان در همه جا، مبارزه‌ای است علیه سیاست‌های نژادپرستانه و استعماری که کشورهای ما را استثمار و ویران کرده اند.

با همبستگی،

کاروان، برای حقوق پناهندگان و مهاجران
karawane-berlin.org